

Единъ по единъ коне и хайти се гѣткатъ на земята и се търкалятъ по урвата. Храбрата рая иска отъ обирниците своя имотъ и своята честъ. Грабителиѣ правятъ последенъ напѣнъ, но напраздно. Следъ единъ часъ всичко утихва. Рѣката Глазна, при мѣстността „главити“, е препълнена съ трупове на турци и коне. . . Товари, разпилени изъ гората, мешинени дисаги прѣснати, ранени коне пжшкатъ, млади жени, гевиндии, се влачатъ пребити изъ гората и виятъ като вълчици. . .

Презъ нощта банчени пристигатъ отъ село радостни и си зематъ нѣщата обратно. Тѣ никому не казватъ нищо. Дошла сетне турска полиция. Банчени дигатъ рамене: кърджалии и хайдуты се сбили, а тѣ нищо не чули, не видѣли. . .

Отъ тогава Банско не било нападано отъ никого. Селото забогатѣло, издигнало чудесна църква и високъ часовникъ-камбанария, отъ върха на която се виждатъ околнитѣ планини като единъ чуденъ грамаденъ вълшебенъ вѣнецъ.

